

Dosarul nr. 1re-21/22
1-17220068-01-1r/e-10022022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal următoarea componență:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecătorii – Diaconu Iurie și Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Topalov Ivan, în propria cauză penală, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2021,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.12.2017 – 15.03.2018;

Instanța de recurs: 21.09.2021 - 21.10.2021;

Instanța de recurs în anulare: 10.02.2022 – 13.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 15 martie 2018, a fost admis demersul Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la transferul condamnatului Topalov Ivan din Federația Rusă pentru continuarea executării pedepsei stabilite de instanța rusă într-un penitenciar din Republica Moldova.

A fost acceptat transferul lui Topalov Ivan, condamnat prin sentința Judecătoriei r. Butîrsc, or.Moscova, din 03 noiembrie 2016 pentru săvârșirea a trei infracțiuni prevăzute de art. art. 30 alin. (3), 228/1 alin.(4) lit. „r)” Cod penal al Federației Ruse, fiindu-i aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani.

Acțiunile lui Topalov Ivan au fost încadrate de instanță conform legii naționale, în baza Codului penal al Republicii Moldova, fiind considerat condamnat în baza acestei legi, cu preluarea executării pedepsei sub formă de închisoare după cum urmează:

- art. 27, 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal, cu preluarea executării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani;

- art.27. 217/1 alin.(4) lit.d) Cod penal, cu preluarea executării pedepsei *sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani;*

- art.27. 217/1 alin.(4) lit.d) Cod penal, cu preluarea executării pedepsei *sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.*

În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită lui Topalov Ivan o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

închis, cu includerea în termenul executării pedepsei termenul de pedeapsă executat de la 15 noiembrie 2015 până la 15 martie 2018.

A fost explicat condamnatului că, liberarea condiționată înainte de termen în privința, va fi posibil de aplicat la executarea efectivă a cel puțin două treimi din termenul de pedeapsă stabilit, în cazul dacă va realiza programul individual de executare a pedepsei, va repara integral daunele cauzate de infracțiunea pentru care a fost condamnat, cu excepția cazului când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească, și dacă se va constata că corectarea sa este posibilă fără executarea deplină a pedepsei, în cazul în care statul de condamnare nu va stabili alte condiții mai favorabile pentru condamnat.

2. Condamnatul Topalov Ivan a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu stabilirea unei pedepse mai blânde în privința sa.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2021, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută încheierea primei instanțe.

În motivarea soluției pronunțate, instanța de recurs a indicat că, prima instanță acordând eficiență deplină prevederilor art. 551, 556-557 Cod de procedură penală, art.3 din Tratatul nr.1993 din 25.02.1993 între Republica Moldova și Federația Rusă cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, corect a stabilit că Topalov Ivan a fost condamnat prin sentința Judecătorei r. Butîrsc, or. Moscova din 03.11.2016 pentru săvârșirea a trei infracțiunilor prevăzute de art. 30 alin.(3), 228/1 alin.(4) lit. „r)” Cod penal al Federației Ruse, fiindu-i aplicată pedeapsă definitivă sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 11 ani.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că, prima instanță corect a stabilit că fapta pentru care a fost condamnat Topalov Ivan, prevăzută de art. 30 alin. (3), 228/1 alin.(4) lit. „r)” Cod penal al Federației Ruse constituie infracțiune și potrivit Codului penal al Republicii Moldova, acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal al Republicii Moldova.

În acest context, instanța de recurs a menționat că, drept consecință a stabilirii corecte de către prima instanță a întrunirii condițiilor transferului, instanța a admis legal demersul Ministrului Justiției al Republicii Moldova privind transferul persoanei condamnate Topalov Ivan de un stat străin pentru continuarea executării pedepsei cu închisoare în instituțiile penitenciare din Republica Moldova, fapt care nici nu a fost contestat de recurent.

Instanța de recurs, contrar alegațiilor condamnatului Topalov Ivan din cererea de recurs, a reținut că prima instanță legal și întemeiat a dispus aplicarea procedurii de continuare a executării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, iar conform art. 72 alin.(4) Cod penal, și tipul penitenciarului în care urmează să-și execute pedeapsa condamnatul. Mai mult ca atât, art. 10-10/1 Cod penal al Republicii Moldova invocate de recurent nu au nici o relevanță speței

deduse judecății, iar alte temeuri și motive legale de reducere a pedepsei aplicate lui Topalov Ivan instanța de recurs nu constată.

Totodată, contrar alegațiilor recurentului, instanța de recurs a explicat faptul că este inadmisibilă revizuirea pedepsei stabilite prin sentința definitivă a unui stat străin, în condițiile în care sancțiunile prevăzute pentru aceeași faptă, atât în legislația statului Republica Moldova, cât și în legislația penală a Federației Ruse sunt comparabil aceleași, prin urmare nefiind posibil aplicarea față de Topalov Ivan a unei pedepse mai blânde, pedeapsa stabilită prin încheierea contestată, această fiind adecvată pedepsei aplicate prin hotărârea statului de condamnare

4. Condamnatul Topalov Ivan, contestă decizia instanței de recurs, cu recurs în anulare, solicitând casarea acesteia și reexaminarea cauzei în partea stabilirii pedepsei definitive.

În argumentarea recursului menționează, că nu este de acord cu pedeapsa de 11 ani închisoare, stabilită de instanțele Republicii Moldova, deoarece instanțele din Federația Rusă i-au stabilit o pedeapsă de 10 ani închisoare.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept admise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că, decizia instanței de recurs prin care a fost menținută încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 15 martie 2018, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452

Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei instanței de recurs în speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu art. art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul **Topalov Ivan**, în propria cauză penală, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2021, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată la **13 aprilie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor